

brugsministeren, fordi denne havde givet sig til at undersøge Forholdene i Fjends Herred. Jeg synes, vi er kommet noget langt ned, naar en tidligere, mangeaarig Statsminister bebrejder Landbrugsministeren, at han lader foretage en saadan Undersøgelse. Jeg kan ikke se rettere end, at det var Ministerens simple Pligt at gøre det, naar der offentlig rejses en saadan Sag som denne. Jeg siger det ganske uden Hensyn til, om det drejer sig om Husmandsforeninger eller Landboforeninger, og det lader jo til, at ogsaa Landboforeninger har været med i den Affære, som det kaldes. Hvordan dette forholder sig, vil siden blive oplyst. Men hvad enten det er saa eller saa, kunde det lige saa lidt falde Bestyrelsen for Landboforeningerne som Bestyrelsen for Husmandsforeningerne ind at gøre Ophævelser over, at Ministeren har gjort sin Pligt. Jeg mener, at det tjener de jydsk Husmænd til Ære, at de trods den Kritik, der blandt andet af det ærede Medlem Hr. Olufson her i Salen er rejst mod de jydsk Husmandsforeningers Formands Udtalelser om den Sag, genvalgte denne med stort Flertal. Han var Mand nok til at sige: at i dette Genvalg saa han en Anerkendelse og Billigelse af det Standpunkt, han havde taget til netop denne Sag i Fjends Herred. Det mener jeg tjener Husmændene til Ære.

Det ærede Medlem Hr. Stauning var ogsaa derovre og gjorde Mødet sin Opvartning, men han talte, som han altid gør, som et Mandfolk. Han talte som Socialdemokrat og mente, det var rigtigt, at Husmændene sluttede sig til Socialdemokratiet. Det var noget, man kunde forstaa. Men jeg tænker mig, at hvis Landbrugsministeren ikke havde været bundet til Forhandlingerne her, men var rejst derovre, var det blevet en artig Forestilling, der var blevet udspillet. Efter disse to politiske Vælgermødetaler kunde Landbrugsministeren have talt ud fra sit politiske Synspunkt. Saa havde det været et rent politisk Vælgermøde, der var foranstaltet derovre. Det undrer mig noget, at man gør sligt, for det er ikke helt korrekt handlet overfor en Organisation, der isaa høj Grad som denne driver sin Virksomhed ved Hjælp af Statstilskud, at lægge et Sendemandsmøde an som et partipolitisk Møde.

Resultatet af Forhandlingerne om de to Spørgsmaal, der mest har sat Sindene i Bevægelse i de forløbne Dage, er dette, at det konservative Folkeparti, Socialdemokratiet og det radikale Venstre vil en fortsat Importregulering for derved at lukke Konkurrenterne ude fra vort Hjemmemarked, hindre dem i at sælge deres Varer her,

og saa paa den anden Side ved en aktiv Handelspolitik, som de tre Partier ogsaa er enige om, vil søge at faa de udelukkede konkurrerende Lande tvunget til at købe af os. Altsaa, paa den ene Side vil man lukke dem ude fra at sælge deres Varer her i Landet, og paa den anden Side vil man gennem en aktiv Handelspolitik tvinge dem til at købe Varer af os. Det kan siges at være den Kunst, der kaldes baade at blæse og have Mel i Munden, og det plejer ikke at gaa ret godt. Nej, den Beskyttelsespolitik og den aktive Handelspolitik, som de tre Partier ønsker at praktisere, maa vi i Landbruget vende os imod, for det vilde være et alt for farligt Eksperiment.

Man ser jo ogsaa, hvad jeg for Resten udtalte en Formodning om vilde ske, da jeg forrige Gang havde Ordet, at paa Landboforeningernes Delegeretmøde vedtoges enstemmig Frihandelsresolutioner, der er saa klare, at de ikke er til at tage fejl af, og den Stemning, der gør sig gældende deri, kan man ikke lade uanset. Det ærede Medlem Hr. Drachmann omtalte den Resolution, som var vedtaget paa de fynske Landboforeningers Delegeretmøde, og som siden er vedtaget paa de sjællandske og ganske sikkert om nogle faa Dage vil blive vedtaget paa de jydsk Landboforeningers Delegeretmøde. Det ærede Medlem citerede de to første Punkter af denne Resolution. De lyder saaledes: „Delegeretmødet udtaler som sin Opfattelse af vort Lands økonomiske Forhold: 1) Ingen Toldbeskyttelse eller Eksportpræmie paa Landbrugsprodukter og 2) Fri Adgang til Verdensmarkedet og intet Indgreb i Handel og Omsætning gennem Importregulering eller andre Foranstaltninger.“ Det er opfattet af det ærede Medlem Hr. Drachmann, som om det var et Ønske om fri Adgang til Verdensmarkedet, vi udtalte overfor de andre Lande; men det er ikke Meningen, der er tænkt paa de Foranstaltninger, man herhjemme kan træffe, der kan hindre os i fri Adgang til Verdensmarkedet. Derfor er der netop nævnt Importreguleringen eller andre Foranstaltninger, fordi vi har Bevis for, at saadanne Foranstaltninger kan hindre os i at komme paa Verdensmarkedet.

Men det ærede Medlem Hr. Drachmann fortsatte ikke, og da det nok er værd at kende hele Resolutionen og at have den til at staa i Rigsdagstidenden, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse læse de faa Linier, som den omfatter: Under Henvi- ning til de nuværende og forventede Prisforhold i Verdensmarkedet udtaler Delegeretmødet, at i Betragtning af 1) at vort